

Sygn. akt **V GC 995/23 upr**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 grudnia 2023 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu V Wydział Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Ryszard Kołodziejski
Protokolant:	st.sekr.sądowy Justyna Kołakowska

po rozpoznaniu w dniu 20 listopada 2023 r. w Toruniu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

przeciwko M. K.

o zapłatę

I zasądza od pozwanej M. K. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwotę 1.911 zł (jeden tysiąc dziewięćset jedenaście złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od kwoty 1.633,27 zł (jeden tysiąc sześćset trzydzieści trzy złote dwadzieścia siedem groszy) od dnia 1 lipca 2022 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 277,73 zł (dwieście siedemdziesiąt siedem złotych siedemdziesiąt trzy grosze) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 lipca 2022 r. do dnia zapłaty;

II zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.357 zł (jeden tysiąc trzysta pięćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty;

III przyznać kuratorowi ustanowionemu dla pozwanej nieznaney z miejsca pobytu w osobie radcy prawnego M. Ż. kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem wynagrodzenia za sprawowanie kurateli.

Sygn. akt V GC 995/23

UZASADNIENIE

(...) sp. z o.o. wniósł pozew przeciwko M. K. o zapłatę kwoty 1911 zł wraz z ustawowymi odsetkami:

- za opóźnienie w transakcjach handlowych od kwoty 1633,27 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty;

- za opóźnienie od kwoty 277,73 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty

oraz o zasądzenie na rzecz powoda kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że pozwana w ramach działalności gospodarczej kupowała od powoda napoje celem ich dalszej odsprzedaży. Pozwana nie uiściła cen wynikających z wystawionych przez pozwanego faktur. Powód wzywał pozwaną do zapłaty, lecz okazało się to bezskuteczne.

Dnia 8 sierpnia 2022 roku wydano nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym uwzględniający żądanie powoda.

Postanowieniem z dnia 25 lipca 2023 roku ustanowiono kuratora dla pozwanej nieznanej z miejsca pobytu.

Ustanowiony kurator złożył sprzeciw od wydanego w sprawie nakazu zapłaty, wnosząc o oddalenie powództwa. Z ostrożności procesowej kurator wniósł o rozłożenie należności na 4 równe raty.

Do dnia zakończenia postępowania strony podtrzymały zajęte stanowiska procesowe.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. K. prowadzi działalność gospodarczą Sklep (...).

/dowód: wydruk z (...) k.11/

M. K. w ramach prowadzonej działalności dokonywała zakupu napojów od (...) sp. z o.o.

Z tytułu sprzedaży towarów (...) sp. z o.o. wystawiła faktury:

- o numerze (...) na kwotę 3913,72 zł;

- o numerze (...) na kwotę 719,55 zł.

Obie faktury zostały podpisane przez odbiorcę towaru M. K..

M. K. dokonała zapłaty kwoty 3000 zł wynikającej z faktury nr (...).

/dowód: dowody wpłaty- k. 98-105/

Z faktury o numerze (...) nie została uiszczona należność w kwocie 913,72 zł wraz z odsetkami w kwocie 212,10 zł. Należność z faktury o numerze (...) nie została uiszczona w całości tj. w kwocie 719,55 zł należności głównej oraz 65,63 zł z tytułu odsetek.

/dowód: wydruk (...) sp. z o.o.- k. 8-10;

- faktura nr (...) - k. 12-13;

- faktura nr (...) - k. 14;

- nota odsetkowa z dnia 29 czerwca 2022 roku - k. 20/

Dnia 15 listopada 2021 roku (...) sp. z o.o. skierowała do M. K. wezwanie do zapłaty. Wezwanie to było bezskuteczne.

/dowód: wezwanie do zapłaty- k. 15-16/

Sąd zważył, co następuje:

Sąd ustalił stan faktyczny w niniejszej sprawie na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy. Dokumenty przedłożone przez powoda nie budziły wątpliwości co do ich autentyczności.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie. Strony łączyła umowa sprzedaży. Zgodnie z art. 535§1 kc przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

Powód jako sprzedawca spełnił swoje zobowiązanie i wydał pozwanej umówiony towar. Na dowód spełnienia swojego świadczenia powód przedstawił faktury nr (...) dokumentujące dostawę towaru. Na fakturach znajdują się podpisy

odbiorcy towaru- pozwanej. Nierozliczona należność z faktury nr (...) wynosi 1125, 82 zł (w tym 913,72 zł należności głównej oraz 212,10 zł skapitalizowanych odsetek), a z faktury nr (...)/2021 758,18 zł (w tym 719,55 zł należności głównej oraz 65,63 zł skapitalizowanych odsetek). Łącznie zatem jest to kwota 1911 zł.

Pozwana nie podważyła skutecznie dowodów przedstawionych przez powoda i nie podniosła zarzutów niweczących roszczenie. Ponadto pozwana dokonała częściowej zapłaty kwoty wynikającej z faktury (...) oznaczając ją również w tytule przelewu, doszło zatem do niewłaściwego uznania długu z tej dostawy.

Wobec powyższego powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Strona pozwana wniosowała o rozłożenie należności na 4 raty. Wniosek ten nie zasługiwał na uwzględnienie. Zgodnie z art. 320 kpc w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie, a w sprawach o wydanie nieruchomości lub o opróżnienie pomieszczenia - wyznaczyć odpowiedni termin do spełnienia tego świadczenia.

Przepis ten ma charakter wyjątkowy, zasadą jest bowiem to, że wierzyciel powinien otrzymać całość wymagalnego roszczenia. W niniejszej sprawie nie zaszyły wyjątkowe przesłanki, które nakazywałyby naruszyć interes wierzyciela. Kwota zasądzzonego roszczenia jest relatywnie niska jak na profesjonalny obrót gospodarczy. Jednocześnie nie jest znana sytuacja majątkowa oraz osobista dłużnika, nie ma zaś możliwości czynienia domniemań na korzyść dłużnika w tym zakresie. Z tych względów wniosek o rozłożenie na raty nie zasługiwał na uwzględnienie.

Powód domagał się zasądzenia odsetek za opóźnienie w transakcjach handlowych- podstawą prawną jest art. 7 Ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.

Ustawa ta znajduje zastosowanie do transakcji handlowych, których wyłącznymi stronami są m.in. przedsiębiorcy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców; podmioty prowadzące działalność, o której mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców.

Stosownie do art. 4 pkt 1 tej ustawy, transakcja handlowa to umowa, której przedmiotem jest odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi, jeżeli strony, o których mowa w art. 2 zawierają ją w związku z wykonywaną działalnością.

Bez wątpienia obie strony umowy są przedsiębiorcami. Umowa obejmowała odpłatną dostawę towaru, a zatem była to transakcja handlowa.

Zgodnie z art. 7 ust. 1, w transakcjach handlowych - z wyłączeniem transakcji, w których dłużnikiem jest podmiot publiczny - wierzycielowi, bez wezwania, przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, chyba że strony uzgodniły wyższe odsetki, za okres od dnia wymagalności świadczenia pieniężnego do dnia zapłaty, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) wierzyciel spełnił swoje świadczenie;
- 2) wierzyciel nie otrzymał zapłaty w terminie określonym w umowie.

Zaistniały również przesłanki z tego przepisu, ponieważ powód spełnił swoje zobowiązanie i nie otrzymał za nie zapłaty. Słusznie zatem powód żądał przyznania odsetek za opóźnienie w transakcjach handlowych.

Biorąc pod uwagę powyższe roszczenie powoda zostało uwzględnione w całości.

O kosztach procesu orzeczono na zasadzie przewidzianej w art. 98§1 kpc zgodnie z którą strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony.

Na koszty procesu złożyły się kwoty:

- 200 zł opłaty od pozwu (art. 13 ust.1 pkt 3 Ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1144 z późn. zm.);

- 900 zł kosztów zastępstwa procesowego (§2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1964 z późn. zm.).

- 17 zł opłaty skarbowej

- 240 zł tytułem wpłaconej przez powoda zaliczki na poczet ustanowienia kuratora procesowego

Łącznie zasądzeniu na rzecz powoda uległa kwota 1357 zł.

W punkcie III wyroku orzeczono w przedmiocie wynagrodzenia dla kuratora. Kwestię tę reguluje Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 marca 2018 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej (Dz. U. poz. 536). Zgodnie z §1 ust.1 wysokość wynagrodzenia ustala się w kwocie nieprzekraczającej 40% stawek minimalnych za czynności radców prawnych. Stawka minimalna wynosi w niniejszej sprawie 900 zł, a 40% tej kwoty to 360 zł. Taką kwotę należało zatem przyznać kuratorowi radcy prawnemu M. Ż..